

Pierwsze czytanie Iz 55,6-9

Szukajcie Pana, gdy się pozwala znaleźć, wzywajcie Go, dopóki jest blisko! Niechaj bezbożny porzuci swą drogę i człowiek nieprawy swoje knowania. Niech się nawróci do Pana, a Ten się nad nim zmiłuje, i do Boga naszego, gdyż hojny jest w przebaczeniu. Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami - wyrocznia Pana. Bo jak niebiosa górują nad ziemią, tak drogi moje - nad waszymi drogami i myśli moje - nad myślami waszymi.

Izajasz zwraca się tu do ludzi zalamanych, do Izraelczyków przebywających w niewoli babilońskiej. Zycząc w bardzo trudnych warunkach, zaczynają wątpić w Boga i myśleć, że ich opuścił...Izajasz radzi im odrzucić takie myśli, zanim ogarnie serce człowieka i odda go od Boga. Prorok tłumaczy, że gdy Bóg wydaje się milczec, to nie znaczy, że nas opuścił, że jest daleko czy wręcz nieobecny....

Izajasz używa tu obrazu drogi, często występującego w Biblii.

- Wątpienie w Boga jest jak obranie drogi wstecz i stopniowe oddalanie się od Niego. To tak, jakby mówił: *“odwroćcie się, zawróćcie z tej drogi a zobaczycie, że Bóg jest pełen współczucia, przebaczenia i czułości.”*
- *“Jakże cię mogę porzucić, Efraimie, i jak opuścić ciebie, Izraelu? Jakże cię mogę równać z Admą i uczynić podobnym do Seboim? Moje serce na to się wzdyga i rozpalają się moje wnętrzności. Nie chcę, aby wybuchnął płomień mego gniewu i Efraima już więcej nie zniszczę, albowiem Bogiem jestem, nie człowiekiem; pośrodku ciebie jestem Ja - Święty, i nie przychodzę, żeby zatracać.” (Oz 11, 8-9)*
- *“Jestem bowiem świadomy zamiarów, jakie zamyslam co do was - wyrocznia Pana - zamiarów pełnych pokoju, a nie zguby, by zapewnić wam przyszłość, jakiej oczekujecie. Będziecie Mnie wzywać, zanosząc do Mnie swe modlitwy, a Ja was wysłucham. Będziecie Mnie szukać i znajdziecie Mnie, albowiem będziecie Mnie szukać z całego serca.” (Jr 29, 11-13)*
- *“ tak będziecie synami Ojca waszego, który jest w niebie; ponieważ On sprawia, że słońce Jego wschodzi nad złymi i nad dobrymi, i On zsyła deszcz na sprawiedliwych i niesprawiedliwych. (Mt 5, 45)*
- *“czyż Ja nie powinienem mieć litości nad Niniwą, wielkim miastem, gdzie znajduje się więcej niż sto dwadzieścia tysięcy ludzi, którzy nie odróżniają swej prawej ręki od lewej⁴, a nadto mnóstwo zwierząt?» (Jon 4,11)*

Narod wybrany, dostąpił przywileju poznania jako pierwszy tego, że Bog jest jednocześnie święty i bardzo bliski – *“miłosierny i litościwy, cierpliwy, bogaty w łaskę i wierność” (Wyj 34, 6)*

“Bo jak niebiosa górują nad ziemią, tak drogi moje - nad waszymi drogami i myśli moje - nad myślami waszymi.”

- Ta nieskończona odległość, dzieląca ziemię od nieba, jest świętym obrazem, tłumaczącym nam, że Bog jest święty – transcendentny i jednocześnie bardzo bliski i pełen przebaczenia.

- To właśnie bogactwo przebaczenia jest tą niezmierną odległością, o której mówi Izajasz...która oddziela nas od Boga, jak niebo oddzielone jest od ziemi. To znaczy, że człowiek nie “nadaje na tych samych falach”, co Bog, który jest samą Miłością, wszystko w Nim jest bezinteresownym darem i bezgranicznym przebaczeniem. Tymczasem człowiek “nadaje na falach coś za coś”, kalkuluje, oczekuje, by dobrzy zostali nagrodzeni, a zli ukarani...

Czasem mówimy o zdobywaniu Nieba, liczymy nasze zasługi...a przecież Bog nigdy nie mówi, że mamy na coś zasłużyć...Bog zaprasza nas do relacji Miłości, w której nie ma kalkulacji, w której jest bezinteresowny dar i przebaczenie.

- To zdanie zaprasza nas do pokory i tolerancji – pokory, gdy sami mówimy o Nim i tolerancji, gdy słyszymy, jak inni o Nim mówią.

• *Psalm: “jeśli upokorzy się mój lud, nad którym zostało wezwane moje Imię, i będą błagać, i będą szukać mego oblicza, a odwrócą się od swoich złych dróg, Ja z nieba wysłucham i przebaczę im grzechy, a kraj ich ocalę.” (2 Kronik 7, 14)*

Psalm 145, 2-3.8-9.17-18

*Każdego dnia będę Ciebie błogosławił
i na wieki wystawiał Twoje imię.
Wielki jest Pan i godzien wielkiej chwały,
a wielkość Jego niezgłębiona.*

*Pan jest łagodny i miłosierny,
nieskory do gniewu i bardzo łaskawy.
Pan jest dobry dla wszystkich,
a Jego miłosierdzie nad wszystkim, co stworzył.*

*Pan jest sprawiedliwy na wszystkich swych drogach
i łaskawy we wszystkich swoich dziełach.
Pan jest blisko wszystkich, którzy Go wzywają,
wszystkich wzywających Go szczerze.*

- Te słowa psalmu, są doskonałym echem treści pierwszego czytania, gdzie Izajasz, w kilku wersetach, zawarł całą wiarę ludu Izraela i odkrycie Boga, pełnego współczucia oraz przebaczenia. Słowa śpiewanego dziś psalmu, są jakby kandydiatem odnalezioną wiarę - odpowiedzią ludu na zaproszenie Boga.
- Jest to psalm alfabetyczny czyli dziękczynny za Przymierze, ukazujący, że całe życie człowieka od A do Z jest zanurzone w Przymierzu i w Jego czulej opiece.
- Mamy tu skondensowaną treść Objawienia - w sposób zwięzły ale kompletny.

Psalm 145 dobrze współbrzmi z przesłaniem z pierwszego czytania z księgi Izajasza:

1. Mowi o wielkości Boga:

- *“Wielki jest Pan i godzien wielkiej chwały, a wielkość Jego niezgłębiona.”*
- Izajasz: *“Bo jak niebiosa górują nad ziemią, tak drogi moje - nad waszymi drogami i myśli moje - nad myślami waszymi. »*

Psalmista mówi, że wielkość Boga mierzy się wielkością Jego Miłości i przebaczenia. A to, co czyni człowieka wielkim, to jego zdolność do otwarcia się na Miłość.

2. Miłość i przebaczenie Boże jest dla każdego, bez wyjątku.

Psalm: *“Pan jest dobry dla wszystkich, a Jego miłosierdzie nad wszystkim, co stworzył.”*

Izajasz: *“ Niechaj bezbożny porzuci swą drogę i człowiek nieprawdy swoje knowania. Niech się nawróci do Pana, a Ten się nad nim zmiłuje, i do Boga naszego, gdyż hojny jest w przebaczeniu.”*